

Ljubljana, 28.12.2020

Pismo podpore Svetopisemskemu maratonu 2021

Ko razmišljamo o izzivih, s katerimi se sooča sodobni svet, ter o spremembah in življenjskih dilemah, s katerimi se soočamo, pridemo do sklepa, da je edino, kar lahko človek v življenju naredi, to, da deli z drugimi tisto, kar ima za Resnico. Vsi praviloma pričakujemo, da mora biti vse v življenju srečno, mirno, skladno in brez težav. Iz izkušenj pa vemo, da temu ni tako. Zdi se mi, da je Bog – Bog nevihte v enaki meri kot Bog skladnosti in miru.

Evangeljska zgodba o Kristusu, ki sredi nevihte hodi po morju, in o Petru, ki poskuša priti k njemu po valovih (Mat. 14, 24-34), nam da vedeti, da Kristus nevihte ni umiril že s samim dejstvom svoje prisotnosti. In zdi se mi, da je to pomembno, saj smo nagnjeni k temu, da razmišljamo »začela se je nevihta, zato tu ni Boga«. In drugič, ker je Kristus lahko v središču nevihte in ne omahuje, ni zlomljen in uničen, to pomeni, da je v težišču, na oporni točki našega življenja. Apostol Peter je videl, da mu grozi smrtna nevarnost, čoln bi lahko potonil, odpravil se je h Gospodu, vendar je začel razmišljati o sebi, o nevihti, o tem, da še nikoli prej ni hodil po valovih in se ni mogel več obrniti k Bogu. Ali smo pripravljeni iti k njemu?

Do živega Boga obstajajo različni pristopi, eden izmed njih je pristop k živi Božji besedi, Svetemu pismu; pod pogojem, da ga beremo s tako odprtim srcem, s tako nežnostjo, s tako ljubeznijo, da izgovorjene besede zvenijo drugače, zvenijo pa le, če imamo nekoga radi. Zato se moramo naučiti gledati, da bi videli, poslušati, da bi slišali. In zdi se mi, da je to ena od stvari, ki je toliko pomembna v našem življenju – zazreti se v evangelij ne kot v knjigo, kot v besedilo, ki ga analiziramo in poskušamo razumeti povedano, temveč v to, kar je izven meja tega besedila – zazreti se v Kristusa. Kristus je resnično Bog, ki je postal človek. Postal je eden izmed nas, da bi ga lahko srečevali vsak dan.

V življenju vsakega od nas so trenutki, ki jih lahko imenujemo srečanja, toda najpomembnejša tri srečanja so: srečanje z Bogom, srečanje s samim seboj in srečanje s človekom.

Letošnje geslo Svetopisemskega maratona z naslovom »Med vami bom hodil« (3 Mz 26,12) je Božja obljuba, da bo navzoč med svojimi otroki. Gospod je vsak dan med ljudmi, ki ga ne prepoznajo. Je v bolnišnici, na avtobusnem postajališču, v šoli, v nakupovalnem središču, na trgu. Lahko ga oblečemo, lahko mu pa odvzamemo zadnjo srajco. Lahko pridemo k njemu v ječo, lahko pa ga vržemo v ječo, lahko tepemo Gospoda, lahko pa tudi zdravimo Gospoda. Danes je vsak od nas že nekajkrat videl Kristusa in ga ni prepoznal.

V ječi egoizma in naše slepote nam je Božja beseda dana kot živa in delujoča. Vsako leto nas k temu spodbuja in na to spominja Svetopisemski maraton.

Neizmerna hvaležnost in hvaležnost gre vsem, ki so organizatorji in udeleženci tega plemenitega in nujno potrebnega dogodka.

Veselimo se torej, da nas Gospod zbira s svojo ljubeznijo, saj nam daje vsaj kal medsebojne ljubezni, medsebojnega zaupanja, želje, da postanemo Gospodovi. Hranimo to, in naj bo Gospodova milost z nami, udeleženci Svetopisemskega maratona.

Hodimo naprej v upanju, veselju in ljubezni, kajti vse, kar je ljudem nemogoče, je Bogu mogoče.

protojerej Borislav Livopoljac